

200706139/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/31374 en 07/31375 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 23 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen appellant in het hoger-beroepschrift naar voren heeft gebracht, richt zich niet tegen enig onderdeel van de aangevallen uitspraak. Mitsdien is geen sprake van een grief in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

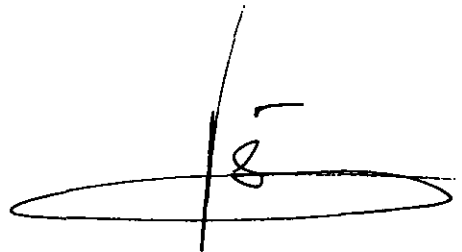
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

309-563.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/31375 (verzoek)
AWB 07/31374 (beroep)

Datum uitspraak: 23 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Togolese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. P.R. Klaver,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 1 augustus 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 7 augustus 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 7 augustus 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 17 augustus 2007. Verzoeker en zijn gemachtigde zijn niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L. Verheijen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 23 juni 2003 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 24 maart 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het beroep van 21 april 2005, gericht tegen het besluit van 24 maart 2005, is bij uitspraak van deze rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg van 22 november 2005 ongegrond verklaard. Hiermee staat het besluit van 24 maart 2005 in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
5. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.
6. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn herhaalde aanvraag de volgende documenten overgelegd:
 1. een schoolcertificaat d.d. 4 juli 2003;
 2. stukken van het Rode Kruis, d.d. 7 mei 2006 en 26 juni 2006;
 3. a. een brief van de ambassade, d.d. 16 april 2007;
b. een brief van IOM, d.d. 28 maart 2006;
 4. brieven van gemachtigde d.d. 5 september 2006, 5 december 2006 en 7 juli 2007.
7. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen niet kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Gelet hierop heeft hij verzoekers aanvraag met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid van de Awb afgewezen onder verwijzing naar zijn besluit in de vorige procedure.
8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
9. Ter beoordeling staat of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten

worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

10. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt heeft gesteld dat de gronden die verzoeker ten grondslag heeft gelegd aan zijn aanvraag niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit van verweerder en de motivering waarop dit berust. Uit C4/3.6.2 van de Vreemdelingencirculaire (verder: Vc) blijkt dat documenten die de identiteit van een persoon onderbouwen, officiële door de overheid afgegeven documenten zijn met daarin ten minste een pasfoto en de geboorteplaats en geboortedatum van een asielzoeker. Een schoolcertificaat is naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen document waarmee de identiteit van verzoeker onderbouwd kan worden. Bovendien had verzoeker het document eerder in kunnen brengen in de procedure. Dat verzoeker het schoolcertificaat pas later in zijn bezit heeft gekregen, doet hieraan niets af. Verder is verzoeker er, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, niet in geslaagd aannemelijk te maken dat het een authentiek schoolcertificaat betreft nu hij heeft verklaard dat hij het document heeft gekregen van een onbekende met wie hij via een chat-site op internet contact kreeg, terwijl de afdeling documentonderzoek van de Koninklijke Marechaussee geen uitspraken kan doen over de echtheid van het schoolcertificaat wegens het ontbreken van referentiemateriaal.

11. Ten tijde van het besluit was er geen vertaling van het schoolcertificaat door een beëdigd vertaler. Verweerder heeft ook daarom het document niet beschouwd als novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Door de gemachtigde is bij brief van 15 augustus 2007 een vertaling van het schoolcertificaat ingebracht. Voor zover gemachtigde hiermee heeft willen betogen dat deze vertaling meegenomen dient te worden in de beoordeling van het verzoek overweegt de rechtbank dat deze vertaling reeds eerder kon en had moeten worden overgelegd. Gelet op het voorgaande is de rechtbank derhalve van oordeel dat deze vertaling niet overeenkomstig artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep dient te worden betrokken. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat het schoolcertificaat niet te beschouwen is als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

12. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat stukken van het Rode Kruis, d.d. 7 mei 2006 en 26 juni 2006, de brief van de ambassade, d.d. 16 april 2007 en de brief van het IOM, d.d. 28 maart 2006 (genoemd onder nummers 2 en 3) evenmin kunnen leiden tot een hernieuwde rechterlijke beoordeling nu deze documenten geen betrekking hebben op het asielrelaas van verzoeker of samenhangen met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst.

13. In zijn brieven genoemd onder nummer 4 heeft de gemachtigde een beroep gedaan op de inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder. Voorts heeft gemachtigde met deze brieven gesteld dat verzoeker geen sociaal vangnet heeft in Togo omdat er geen adequate opvang is en heeft gemachtigde een beroep gedaan op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM).

14. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat het beroep van gemachtigde op de afwijkingsbevoegdheid buiten de strekking van deze aanvraag valt gelet op de strikte scheiding tussen asiel en regulier.

15. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat de stellingen van gemachtigde omtrent het ontbreken van adequate opvang geen nova zijn in de zin van artikel 4:6 van de Awb nu gemachtigde deze omstandigheden eerder in de procedure had kunnen inbrengen. Bij het besluit van 24 maart 2005 is de berichtgeving omtrent de positie van jongeren zoals beschreven staat in het Algemeen Ambtsbericht van Togo van maart 2003 reeds meegenomen bij de besluitvorming. Voorts is de situatie in Togo sinds de eerdere beslissing niet meer veranderd zoals door verzoeker zelf ook verklaard is in het gehoor nieuwe feiten. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat deze stellingen van gemachtigde en het beroep op artikel 3 EVRM onvoldoende gemotiveerd zijn.

16. Omtrent de ambtshalve weigering van verweerder om verzoeker geen verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken' te verlenen, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Ingevolge paragraaf C2/8.3 van de Vc 2000 dient de vreemdeling, om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het zogenoemde buiten schuld beleid, zich te wenden tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst en eventuele landen van eerder verblijf. De vreemdeling komt in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar toegang zal worden verleend; en
- hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
- hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de IND bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
- er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en
- hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

In het zogenoemde buiten-schuldbeleid is, onder meer, opgenomen dat het begrip 'buiten schuld' dient te worden opgevat als een objectief criterium, hetgeen betekent dat de vreemdeling aan de hand van objectief toetsbare bescheiden moet aantonen dat de betrokken autoriteiten van het land van herkomst of het land alwaar de persoon verblijf heeft (gehad) geen toestemming zullen verlenen voor zijn terugkeer. Bij de pogingen om de vereiste medewerking van de betreffende autoriteiten te krijgen, alsmede om in het bezit te komen van de benodigde (vervangende reis-)documenten, heeft de vreemdeling een eigen verantwoordelijkheid. Van de vreemdeling wordt verwacht dat hij zich wendt

tot de autoriteiten van het land van herkomst en dat hij ter vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit de juiste gegevens verstrekt. Van de vreemdeling mag eveneens worden verwacht op andere wijze in het bezit te komen van documenten om zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen waarmee hij vervangende reisdocumenten kan verkrijgen teneinde Nederland te kunnen verlaten, bijvoorbeeld door het aanschrijven van familieleden in het land van herkomst.

17. Hoewel uit het genoemde beleid niet expliciet blijkt hoeveel inspanning als voldoende aangemerkt kan worden heeft verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoeker onvoldoende activiteiten heeft ondernomen om reisdocumenten te verkrijgen voor terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit de door verzoekers overgelegde verklaring van de Togolese ambassade te Brussel van 16 april 2007 kan niet worden afgeleid dat de ambassade niet wil mee werken aan de terugkeer van verzoeker naar Togo. Immers, uit de verklaring blijkt slechts dat de Togolese Ambassade een aantal documenten nodig heeft van verzoeker om hem een laissez passer te kunnen verstrekken. Verweerder heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid kunnen stellen dat het de verantwoordelijkheid van verzoeker is om zich te wenden tot de autoriteiten van het land van herkomst en dat hij ter vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit de juiste gegevens verstrekt. Voorts is niet gebleken dat verzoeker verweerder om hulp heeft verzocht voor terugkeer naar Togo.

18. Tot slot heeft verzoeker gesteld dat hij zich tot de IOM zou hebben gewend om zijn vertrek te realiseren. Als bewijs hiervan heeft hij de verklaring van 28 maart 2006 overgelegd. Daarmee is echter nog niet vast komen te staan dat de IOM niet in staat is om het vertrek van verzoeker te realiseren. Uit deze verklaring blijkt immers dat het IOM de Togolese ambassade te Brussel verzoekt om een laissez-passer te verstrekken aan verzoeker. De voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker zich onvoldoende heeft ingespannen terug te keren naar zijn land van herkomst en derhalve niet voldoet aan de voorwaarden van het zogenaamde buiten schuld beleid.

19. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar zijdens verzoeker tegen in is gebracht, behoeft, nu niet is gebleken dat verzoeker daar procesbelang bij heeft, geen verdere bespreking.

20. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, die kunnen afdoen aan het besluit van 24 maart 2005. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

21. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

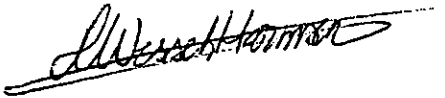
De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

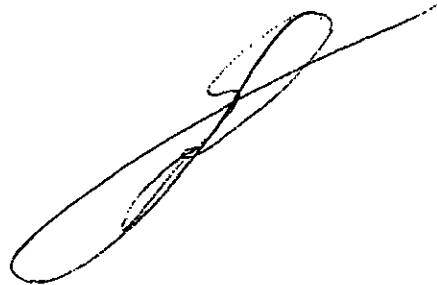
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. G.A. van der Straaten en in het openbaar uitgesproken op 23 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

23 AUG 2007

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

I

11x21, 25-08-2007

RAAD VAN STATE

Afd. Bestuursrechtpraak

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 AUG 2007	
ZAAKNR.	200706139
AAN:	✓2
BEHANDELD: OO:	PAR:

BETREFT: Hoger beroep bij de Raad van State
DOSSIER / IND. REGISTRATIE NR.
AWB 07/31375 (VERZOEK) AWB
07/31374 (BEROEP)

GERECHTE HEER, MEVRONW

UIT NAAM VAN DE HEER wil ik hierbij in
Hoger beroep gaan bij de Raad van State omdat
zijn advocaat dit niet meer wil doen.

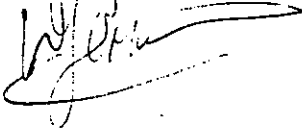
Dit beroep is op humanitaire gronden.
Omdat ik zelf 2 pleegkinderen (AMAN) heb
gehad die inmiddels een paspoort hebben weet
ik hoe getraumatiseerd deze kinderen zijn.

DE HEER KEN IK AL 4 JAAR EN IS EEN
BESCHAAFDE, INTELLIGENTE JONGEN DIE BETER
VERDIENT DAN DIT HARDE BELEID.

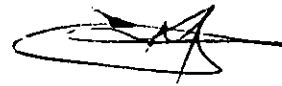
MEER ARGUMENTEN AANVOEREN DAN DE ADVOCaat

Al heeft gedaan kan ik niet maar deze jongen
verdient een kans. Mijn bijdrage zal ik daar
zeker aan leveren zoals ik in het verleden
ook al 2 kinderen een goede toekomst
heeft gegeven.

In vertrouwen wacht ik uw antwoord af.

Hooijachtend

W. J. C. Holster
Schaepmanlaan 8
4571 VA Axel

Schaepmanlaan 8
4571 VA Axel

Bijlage: Uitspraak Rechtbank 's GRAVENHAGE.
GAARNE UITSpraak RETOURZENDE OMDAT
Wij DEZE OP KORT TERMIJN NIET KONDE
KUPIEREN.